Josifová Ekaterina (1941) :)

Svetoznáma bulharská poetka.

Bulharská autorka[1] trinástich zbierok poézie (vydaných v Bulharsku), piatich zbierok vydaných v zahraničí (v Taliansku, Macedónsku, Slovinsku, Maďarsku a vo Francúzsku)[2] a próz pre deti a mládež. Za mnohé z nich a za svoju celoživotnú tvorbu získala niekoľko prestížnych ocenení (z nich desať v Bulharsku a jedno v Taliansku)[3].

Najvyššie vzdelanie získala na Sofijskej univerzite Sv. Klimenta Ochridského v odbore ruská a bulharská filológia.

Pracovala v pozíciách, ktorá ona sama považuje za maximálne tvorivé, ale súčasnou spoločnosťou degradované. Osem rokov pôsobila ako učiteľka, dva roky ako redaktorka vlastnej rubriky[4], deväť rokov ako dramaturgička v divadle a deväť rokov ako redaktorka, neskôr šéfredaktorka, literárneho almanachu[5].

Medzičasom prekladala, recenzovala a revidovala desiatky kníh a vychovávala svoje deti. Ich výchovu považuje zo všetkých tvorivých činností za najtvorivejšiu.

[1] Okrem iných napísala: *Krátke cestovanie* (1969), *Dom v poli* (1983), *Mená* (1987), *Nič nové* (2001), *Ruky* (2006), *Zmija* (2010), *Tenká knižka* (2014).

[2] Mnohé z jej básní boli preložené a vydané v Rakúsku, Veľkej Británii, Nemecku, Grécku, v Indii, Taliansku, Rusku, USA, v Turecku...

[3] Okrem iných aj ocenenie Združenia bulharských spisovateľov (1998), Cenu Ivana Nikolova (1999), ocenenie bulharského ministerstva kultúry t.j. Cenu Christa G. Danova (2004)... Nateraz je jej posledným ocenením je Cena Nikolaya Kančeva za zbierku básní *Tenká knižka* z roku 2014.

[4] Časopis *Zvezda*.

[5] Almanach *Struma*.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania